

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 944/2023
16.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Тајјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мунира Личина, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Мунира Личина - адвоката Емира Калића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.бр.4/22 од 01.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-111/23 од 15.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мунира Личина - адвоката Емира Калића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.бр.4/22 од 01.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-111/23 од 15.03.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К.бр.4/22 од 01.12.2022. године окривљени Мунир Личина оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећена је упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-111/23 од 15.03.2023. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Новом Пазару, окривљеног и његових бранилаца а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.бр.4/22 од 01.12.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Мунира Личина - адвокат Емир Калић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али из образложења захтева произилази да га подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводећи да је кривично дело погрешно квалификовано и да се ради о кривичном делу тешка телесна повреда из члана 121. став 4. КЗ или кривичном делу нехатно лишење живота из члана 118. КЗ, с тога што је, по оцени подносиоца захтева, окривљени нанео оштећеном само лаку телесну повреду, а услед тешке алкохолисаности оштећеног, он није успео да спречи пад, па су тешке телесне повреде код оштећеног резултат нехата окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, окривљени Мунир Личина је у стању урачунљивости, свестан свог дела чије је извршење хтео, уз истовремену свест о забрањености свога дела, тешко телесно повредио једно лице и здравље му тешко нарушио, услед чега је касније наступила смрт тог лица, ... задао му један ударац десном ногом у пределу десне бутине, а затим након краће вербалне расправе још један ударац затвореном шаком у пределу главе, од којег ударца је оштећени сада покојни... пао на асфалт, наневши му тешке телесне повреде и тешко му нарушио здравље у виду оштећења за живот важних можданих центара..., услед којих повреда је оштећени сада покојни... пао у коматозно стање, а затим у 05,10 часова преминуо..., које смртне последице је окривљени ... био свестан, али је олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити, у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног Мунира Личина, произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. КЗ за које је оглашен кривим, па су самим тим наводи браниоца окривљеног да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мунира Личина, у осталом делу, је недозвољен.

Бранилац окривљеног даље као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 15. став 2. и 16. став 5. ЗКП, те истиче да је изрека пресуде контрадикторна сама себи али и неразумљива у смислу члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Поред наведеног, бранилац окривљеног наводи и да су вештачења контрадикторна, да нема мотива напада окривљеног на интегритет оштећеног и да суд у највећем делу не прихвата одбрану окривљеног односно не прихвата да је оштећени у више наврата псовао мајку окривљеном, те да је чињенично стање непотпуно утврђено услед погрешне оцене доказа, на који начин се оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама и оцена доказа дата од стране суда. Бранилац такође наводи да суд није правилно ценио околности од значаја да ублажавање односно поштравање казне, на који начин се указује и на повреду члана 441. став 1. ЗКП.

Наведене повреде, не представљају законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Мунира Личина - адвоката Емира Калића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, захтев у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић